

Linköpings tingsrätt

endast per e-post

GÖTA HOVRÄTT
Rotel 22

INKOM: 2022-08-11
MÅLNR: B 3049-22
AKTBIL: 8

Till Göta hovrätt

ÖVERKLAGANDE

Klagande: Moulham Abo Gamous, 000731-6953, Enskiftesgatan 102,
583 34 Linköping (f.n. häktad)

Ombud och offentlig försvarare: advokat Johan Gezelius, Kihlstedts Advokatbyrå, Box 350,
581 03 Linköping

Motparter: Kammaråklagare Kajsa Malmström, Åklagarkammaren i
Linköping

Överklagat avgörande: Linköpings tingsratts dom (deldom) den 21 juli 2022 i mål
B 1676-22

Saken: Grovt sabotage mot blåljusverksamhet

I egenskap av ombud och offentlig försvarare för Moulham Abo Gamous får jag härmed
överklaga ovan nämnda dom samt framställa följande

Advokat Johan Gezelius
Kihlstedts Advokatbyrå HB
Box 136, 601 03 Norrköping
Besöksadress: Södra Promenaden 115

Tel direkt: 011-200016
Tel vx: 011-200010
Fax: 011-167955

johan.gezelius@kihlstedts.se
info@kihlstedts.se
www.kihlstedts.se

Org.nr. 916412-5420
Bankgiro: 347-0135
Plusgiro: 447300-5
F-skattsedel

• Norrköping

• Linköping

• Stockholm

YRKANDEN

Moulham Abo Gamous yrkar att hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, i första hand ogillar åtalet och i andra hand bedömer gärningen som brott av normalgraden.

För det fall hovrätten anser att ansvar för brott föreligger yrkar Moulham Abo Gamous att hovrätten dömer honom till en icke frihetsberövande påföljd eller annars lindrar straffet.

GRUNDER M.M.

Moulham Abo Gamous (nedan Moulham) har inte begått den åtalade gärningen. Han har inte angripit eller stört polisverksamhet; han har inte kastat några stenar, utdelat någon spark eller annars uppträtt aggressivt mot polis.

Det är däremot korrekt att han efter lunchtid den aktuella dagen befunnit sig i stadsdelen Skäggetorp. Han visste däremot inte om att Rasmus Paludan den dagen möjligen skulle besöka stadsdelen. Anledningen till Moulhams resa till Skäggetorp står att finna i att han skulle besöka och handla varor hos Salam Livs. Därefter hade Moulham för avsikt att lämna Skäggetorps centrum, men på grund av den tumult som sedan utbröt omöjliggjordes detta. Moulham tvingades därför lämna bilen och söka skydd. Det kan i sammanhanget ifrågasättas varför någon, om denne nu ens anat att omfattande tumult skulle uppstå med stenkastning m.m., skulle placera ut ett eget fungerande fordon på platsen med de uppenbara risker för skador m.m. som följd. Detta talar mot att Moulham varit medveten om vad som skulle komma att ske i Skäggetorp den dagen. Moulham har visserligen hanterat, och under kortare tid burit, en svart motorcykelhjälm. Hjälmens kastades till honom under tumultet av en annan mötande person, med liknande klädsel och av liknande längd som honom själv, och han iklädde sig den instinktivt för att skydda sitt huvud från att träffas av stenar.

Moulham, som ju själv befann sig på platsen under tumultet, kan själv bekräfta att det förekom kast med bl a stenar. Tingsrättens allmänna bedömning kring situationen som sådan synes överensstämma relativt väl med hans egen upplevelse. Moulham har däremot inte själv deltagit i eller bidragit till denna. Han syns inte på någon film eller foto från tillfället. Han bar den dagen ordinära och vanliga kläder och accessoarer som inte på något avgörande sätt stod ut bland övriga som befann sig på platsen. Åklagarens skriftliga bevisning i den här delen är inte tillräckligt robust för att ställa utom rimligt tvivel att Moulham dokumenterats på platsen iklädd motorcykelhjälm. Nästan uteslutande är foto- och filmmaterialet sådant att ansiktet på den personen är förtäckt och endast i något enstaka fall kan enbart ögon och ögonbryn skymtas.

Beträffande vittnet Per Ekholms uppgifter, såvitt avser identifiering, finns omständigheter som medför att dessa måste bedömas med stor försiktighet. Redan bl a vittnet själv beskriver att han och hans grupp, när de kom till platsen i polisbuss, möttes av bl a en "massiv matta" stenar, som kastades mot dem och att detta skedde ständigt under hela förloppet (som han inte kunde uppskatta tiden kring). Han förklarar vidare att situationen framstod som "ganska rörig", att det var "mycket folk överallt" och att området, som var obekant för honom, var svårmanövrerat med fordonet de färdades i. Därutöver beskriver han sina iakttagelser av aktiviteterna av personen med motorcykelhjälm på huvudet – som påstås vara Moulham – svepande utan detaljer som kan individualisera de stenkast som påstås ha iakttagits. Uppgifterna är mycket vaga och i princip otjänliga såvitt avser bedömningen av graden av allvarlighet kring det påstådda agerandet (för det fall uppgifterna anses kunna ligga till grund för bedömningen att minst ett tiotal stenar har kastats). Dessutom beskriver vittnet, samtidigt som han förklarar att den polisbuss han färdades i körde runt i området, att mannen med motorcykelhjälm på huvudet iakttogs på, såvitt kan förstås, en plats. Uppgifterna, vars tillförlitlighet med tanke på omständigheterna är låg, är dessutom för generaliserade och vaga för att kunna beaktas i fråga om identifiering och skuld.

Inget av de övriga åberopade vittnena, som inte är få till antalet, har heller nämnt att de i området iakttagit någon person med motorcykelhjälm på huvudet. Moulham har ju dessutom, inför det att

han greps, promenerat lugnt bland poliser på området hållandes i en motorcykelhjälm. Det måste naturligtvis anses vara uppenbart för var och en att sådana här händelser noggrant övervakas/dokumenteras i realtid. Om Moulham hade deltagit i våldsamheterna på något sätt framstår det som märkligt att han agerar som han gör i samband med gripandet och särskilt håller en motorcykelhjälm om han tidigare bl a kastat stenar mot polisen iklädd en sådan. Även detta talar mot att Moulham har deltagit i våldsamheterna.

Åtalet ska sammantaget i första hand ogillas.

För det fall hovrätten anser att Moulham ska fällas till ansvar för grovt sabotage mot blåljusverksamhet är den av tingsrätten bestämda påföljden alltför sträng.

Inspiration i den här delen kan hämtas från Örebro tingsrätts dom den 8 juli 2022 i mål B 2816-22, som är den tingsrättens andra dom efter upploppet den 15 april 2022 i Örebro. Då handlade det om ett ca två timmar långt händelseförlopp som, relativt här aktuellt fall, ledde till långt fler skadade poliser och mer omfattande förstörelse av egendom. De tilltalade i det målet hade enligt tingsrätten dessutom befunnit sig på platsen under hela eller större delen av händelseförloppet. Tingsrätten konstaterade att den händelse som de tilltalade hade deltagit i var så allvarlig att det som utgångspunkt – för den som deltagit i upploppet under den tid som det pågätt – borde dömas till minst fyra års fängelse. För det fall deltagandet begränsade sig i tid hade påföljden, enligt tingsrätten, bort bestämmas till fängelse mellan två och fyra år. Samtliga tilltalade bedömdes ha varit mycket aktiva i upploppet, varför straffvärdet ansågs vara något förhöjt relativt den som enbart varit en del av upploppet.

Såvitt avser här aktuellt fall kan konstateras, för det fall Moulham bedöms ha deltagit i upploppet, att det rör sig om dokumentation (utan hänsyn tagen till vittnet Per Ekholms uppgifter) som begränsar sig till ca 10-15 minuters aktivitet och Moulham greps dessutom redan kl 15:10. På sin höjd syns personen i materialet – förutom en spark mot ett fordon – kasta en handfull mer eller

mindre små föremål. Beträffande några av dessa synes det röra sig om otjänliga kast av föremål i riktning mot ett avlägsnande fordon. I materialet förekommer inget kast av föremål mot person.

Med dessa omständigheter i åtanke är påföljden alldeles för sträng och ska i vart fall mildras. Av samma skäl anser Moulham att, om Moulham bedöms ha deltagit i upploppet, gärningen i första hand ska bedömas som brott av normalgraden.

BEVISNING

Moulham åberopar för närvarande förhör med sig själv genom uppspelning av den video- och ljudupptagning som gjordes i tingsrätten.

ÖVRIGT

Undertecknad förbehåller sig möjlighet att senare beredas tillfälle att inkomma med kostnadsräkning.

Linköping den 11 augusti 2022

Johan Gezelius